

عنوان مقاله:

ارتباط اضطراب اعضای خانواده بیماران مراجعه کننده به بخش های اورژانس با دیدگاه آنان در مورد مهارت های ارتباطی پرستاران

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 32، شماره 119 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهناز سیدالشهدایی - Instructor, Nursing Care Research Center, Department in Internal-Surgical Nursing, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

مینا احمدی - MS in Emergency Department Nursing, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran (Corresponding author) Tel: ۰۹۲۲۴۵۰۱۷۶۰ Email: mina.ahmadi۳۳۸۸@gmail.com

حمید حقانی - Instructor, Department of Biostatistics, School of Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بستری شدن یکی از اعضای خانواده در بیمارستان به ویژه در بخش اورژانس باعث ایجاد اضطراب و مشکلات روحی و روانی در دیگر اعضای خانواده می شود. نحوه تعامل پرستاران با بیمار و همراهان ایشان می تواند نقش مهمی در کنترل و مدیریت اضطراب آنان داشته باشد. این مطالعه با هدف تعیین ارتباط اضطراب عضو خانواده بیماران مراجعه کننده به بخش های اورژانس با دیدگاه آنان در مورد مهارت های ارتباطی پرستاران انجام شد. روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی از نوع توصیفی-همبستگی بود که بر روی ۲۶۳ نفر از اعضای خانواده بیماران مراجعه کننده به بخش اورژانس دو مرکز آموزشی درمانی منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام شد. نمونه ها به روش مستمر در سال ۱۳۹۸ بر اساس معیارهای ورود به مطالعه انتخاب شدند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه ارتباطات سلامت (HCCQ) و پرسشنامه اضطراب (Beck (BAI جمع آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون، آزمون های تی مستقل، آنالیز واریانس و کروسکال والیس در سطح معنی داری ۵/۰ استفاده شد. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: میانگین نمره مهارت ارتباطی پرستاران بخش اورژانس از دیدگاه همراهان بیمار در سطح پایین (۷۴/۳۶ با انحراف معیار ۳/۷) بود. ۳/۷۵ درصد از همراهان بیمار اضطراب در سطح خفیف داشتند. بین مهارت ارتباطی پرستاران و حیطه های آن با اضطراب همراهان بیمار همبستگی معنی دار آماری وجود نداشت. اضطراب همراهان بیمار با سطح تحصیلی ($P=0.39$)، وضعیت اقتصادی ($P=0.33$) و نسبت خانوادگی آنان با بیمار ($P=0.01$) ارتباط معنی دار آماری داشت. همچنین میانگین نمره اضطراب در فرزندان به طور معنی داری بالاتر از همسران بیماران بود ($P=0.08$). سطح تریاژ بیمار نیز با اضطراب همراهان بیمار ارتباط معنی دار آماری داشت ($P=0.01$). نتیجه گیری کلی: اغلب اعضای خانواده بیماران مراجعه کننده به اورژانس، اضطراب خفیفی را تجربه کردند. همچنین از دیدگاه آن ها مهارت ارتباطی پرستاران اورژانس در سطح ضعیف بود. با وجود آن که ارتباط معنی دار آماری بین اضطراب عضو خانواده بیمار و دیدگاه آنان درباره مهارت ارتباطی پرستاران در این مطالعه یافت نشد، به نظر می رسد ضعف بودن مهارت ارتباطی پرستاران از دیدگاه عضو خانواده بیمار نیاز به توجه ویژه دارد. نتایج پژوهش حاضر می تواند زمینه های لازم را جهت برنامه ریزی برای بهبود مهارت های ارتباطی پرستاران و همچنین کنترل اضطراب مراقبین بیمار از طریق آموزش های ضمن خدمت و یا سایر مکانیسم های تشویقی فراهم کند.

کلمات کلیدی:

Anxiety, Family, Emergency Department, Communication Skills, Nurses
خانواده، بخش اورژانس، مهارت ارتباطی، پرستار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

